

AK-29

První ročník, třetí číslo, datum, cena zatím žádná, ale netrpělivě se čeká na tu Pulitzerovu, stále ještě
Spolupracovali: Jiří Kačur, Johann Sebastian Cháb, Jonáš Jenšovský

Rozhovor s Jiřím Kačurem, otcem a esejistou volných chvil**Jak se stavíte k lascivité v literatuře?**

Beru to jako výraz lidských pudů a jak dobře víte sexuální pud je jeden z nejsilnějších.

Nevede lascivita v literatuře k jisté lacinosti, ubohosti?

Ale to určitě ano, ale je na vás, co čtete a nemá příliš cenu se nad tím rozhořčovat, pokud ta míra nepřekročí únosné hranice.

Svěřte se čtenářům s vlastní představou dokonalé ženy.

Nejlepší je příklad. Duše je sice důležitá, ale jako typ se mi líbila Květa Fialová v limonádovém Joeovi nebo třeba také Marlen Dietrichová a pochopitelně moje přítelkyně.

Kdybyste byl absolutním vládcem, Bohem, co byste změnil na sexu?

Nechal bych věci být, protože jsem dal lidem svobodu, tak ať si dělají, co chtějí a navíc jsem na tento svět úplně zapoměl, takže vám děkuji za připomenutí, pošlu tam syna ať to tam zkontroluje

Můžete nám uvést příklad knihy, která na vás zapůsobila i po erotické stránce?

Musí se přiznat, že snad žádná. Od toho tady jsou různé časopisy. Teď si ale vybavuji jedno starší číslo avantgardního časopisu Živel, který byl věnován různým zajímavostem z pornoprůmyslu i s různými ukázkami a mne zaujaly ukázky z francouzských porno komiksů, které mne skutečně rozrušily a mám-li být upřímný, přiměla mne tato prohlídka k rychlé masturbaci. Tak tomu říkám erotický účinek a to se mi se žádnou knihou nestalo

Antikvářovo povzdychnutí

Já už jsem zkrátka takový, že musím zevšeobecňovat nebo-li odkráčēt pokud možno co nejrychleji na tzv. obecnou rovinu, což bude zřejmě něco čemu by nejlépe porozuměl nějaký duch pěstující matematiku, ale zdá se, že mi mé zamyšlení poněkud ujíždí pod nohama neboť co má společného matematika s erotikou a sexem, jejichž spojitost s literaturou bychom zde rádi v kostce popsali a zejména spojitosti skryté ba přímo utajené, tak říkajíc implicitní neboť explicitně je literatura sexu a erotiky plná a to dokonce i tak zvaná literatura klasická.

Téměř každá žena se chce líbit a tento pud je někdy téměř nevkusný, ale co naplat, každá na sebe chce upozornit, ale pouze na sebe, takže muži doprovázejícímu svoji vyvolenou nedoporučují přílišné pokukování po ženských zadcích neb by se mu to nemuselo vyplatit a zde se mi rýsuje jistá podoba s literární tvorbou, kde jistým podvědomým pudem může být snaha upozornit, zalíbit se a protože většinou píše literaturu spíše muži než ženy musí se na tomto poli uplatnit jiné nástroje než vyvinuté poprsí a nalakované nehty, zde se musí projevit vyvinutost ducha a rozumu a ukázat světu zač je toho loket, ale neplatí to vždy a v každém případě a bude to pouze jeden z motivů pudící muže k literární tvořivosti.

Když se řekne sex, víceméně se tím řekne muž a žena a bylo by zajímavé si popovídat s psychologem o motivaci k psaní literatury která bude zřejmě u obou nahlaví různá.....

Knižní doporučení

Poučení z knih není vždy směrodatné, ale někdy to má něco do sebe. Tak například jsem se někde dočetl, že historická údobí úpadku vyznačují se až přebujelou sexualitou a naše doba není jiná, ale nechci zde moralizovat chraň Bůh. My jdeme z dobou a proto jsme naše třetí číslo věnovali sexu, ale ne celé. Chci vám představit takový ostrov, na němž budete od svodů krásného pohlaví, což samo o sobě stojí za úvahu, a na němž se můžete oddávat potěšení z krásy spirituální ba přímo krásy matematické. Máme tady v Čechách muže, který dokáže o takových odtažitých jevech jako jsou třeba množiny psát naprosto úchvatným způsobem a není to nikterak na úkor přesnosti a obsažnosti. Tento pán se jmenuje Petr Vopěnka a napsal již celou řadu knih věnovaných matematice a mnohý z vás jistě četl jeho Rozpravy o geometrii, ale já bych se rád zmínil o jeho Podivuhodném květu českého baroka, který vyšel samostatně, ale byl autorem zařazen do objemného díla Rozprav o teorii množin, v nichž se ukazuje, že nejenom cesty páně jsou nevyzpytatelné, nýbrž i cesty duchovních objevů jsou někdy zcela jiné než bychom si mohli naivně myslet. Autor nám zde ukazuje terak teologické hloubání různých lidí může vést k překvapivým závěrům úvahám o různě velikých nekonečnec, jejichž vlastnostem se u nás věnoval katolický kněz Bedřich Bolzano, na něhož navažil velký matematik Cantor, který nauku o nekonečnec završil mohutným dílem a je pozoruhodné, že mnohé z toho započalo v Praze na jezuitském učilišti v Klementinu. Dalším dílem hodným pozornosti je Vopěnkova Meditace o základech vědy, kde nás seznamuje se svoji alternativní teorií množin a umožňuje nám budovat jistý matematický formalismus přímo po provedení slovní formulace jistého problému a tato cesta nás vede za obzor našich běžných představ a je proto tak fascinující... a až toho budete mít plné zuby nic vám nebrání opustit náš ostrov a na nejbližším novinovém stánku si můžete koupit třeba časopis Bizarre nebo Extrém a plně se oddat slásem hodných naší tak pozoruhodné

Komiksové okénko

[Kája Saudek](#) nepoužíval v komiksech sex jako takový. Kája Saudek používal erotiku. Jeho sexuálně zcela vyhocené zobrazení ženského těla, kde pro ňadra a útlý pas nezbylo místo na charakterní výraz tváře je pověstné. Je pěkné, že za dráždivá těla zpravidla umísťoval vyzrálé, analyticky mužské, mozky. Muriel je hlavou vědec a tělem vědkyně, taková ta pro efekt k hrdinovi postavená. Kája Saudek vedle ohrožení v ději pracoval úspěšně i s ohrožením lidské sexuality. Jeho obrázky, kdy na čtenáře útočí jak střela středního doletu, tak i podprsenka sotva pokrývající to co pokrýt jí určeno, jsou toho důkazem. Čtenář se nutně musí zmitat mezi chtivostí číst dál a chtivostí po ženě takovýchto konstrukcí. Možná, že se jedná o literaturu. Možná, že jen o příručku – Jak naložit se svým nezáživným životem, kde na člověka útočí jen šed' již vyženěného a ještě nesplaceného. Lidé, kteří sledují erotickou, či porno kulturu, žijou v představách bez reálií nebo jen se zdáním reálií. Není všechno vzrušující co ňadra nosí a i mezi slepci se dá najít náruživý čtenář. Existují porno komiksy. Je jich kvantum snad až nehorázné, ale ty rozebírat, to je jako chtít a nemoci. Pro odvážlivce [zde](#).

Filmový krat'as

Slovo [Môjû](#) nikomu asi příliš neřekne. Divně poskládaná písmena s podezřele vypadající diakritikou. Možná, že to je to pravé vyjádření obsahu filmu. Do angličtiny přeložitelné jako Blind Beast. Což už se lehce převádí na krásné české Slepá bestie.

Filmová sexualita roku 1969 z Japonska. Nechat se ovinout jinakostí. Potřebou pochopit sexualitu jako násilný akt lásky, zcela slepé lásky.

Môjû je film o umění. O fascinaci lidským tělem. Lidské tělo je dokonalé. To beze všech pardónů. Je jen hrstka lidí, které vzrušuje něco jiného, než je právě lidské tělo.

Japonská kinematografie je pověstná, pokud o ní kdy kdo slyšel, zcela prazvláštním pojetím normálních věcí. Před člověkem se většinou otevře příběh, který by západní tvůrce pojal ve stylu : poznání – konflikt – nicneříkající rozuzlení – svatba. Japonci většinou pracují pouze s první položkou západního stylu. Pak přinesou nenápadně klín, kladivo a zpřehází v člověku veškeré hodnoty, které až doposud byly tak pevné, tak sobecky neotřesitelné, několika ranami z nemilosti. Nelze očekávat citlivý přístup. Nelze očekávat nic. Filmu se ujal japonský mozek, japonské vidění světa, japonské zcela zřejmé pohrdání Oscary pouhou nevšímavostí.

Môjû je uhlazenou poutí lásky slepého sochaře a jeho vysněnou modelkou. Téměř první záběr ukazuje slepého umělce v oběti sochy modelky na veřejné výstavě. Jeho nenasytné prsty bloudí po jejím těle, pozorovány z povzdálí modelkou skutečnou, živou, vyděšenou. Záběr trvající deset minut. Deset minut slastného prožívání lidské dokonalosti v oběti lidského chtíče. Jak dokonaleji vyjádřit touhu?

Možná, že i po tomto úvodu by se dalo počítat se západním scénářem. Možná by mohlo i přes značnou netradičnost úvodu nastat ona naučená svatební přebujelost. Japonce je ovšem duše čistá, krásou doslova ubitá. Nelze jinak, než se za to ubítí mstít.

[Láska ve filmu je zvířecí](#). Nádherně živočišná. A se sexem se ve filmu zachází jako s nástrojem hrůzné touhy. Být slepý, to má své výhody. Dokážete chytit za ňadra s dravou něžností.

Poetické třeštění

Věhlasná básnička Lucie Součková bez jakéhokoliv věhlasu, ale s o to větším umem a chutí zahltnit svět vlastní osobností. Bojte se.

Po - cu

Pocumlej si anděla
Jako
Mátovej bombón
Poval ho do trávy
Pocumlej si anděla
Jak mátovej bombón
Prstama po oratoriu těla
Můžeš mu...
Cumelí
Zmáčkni to pořádně
Zatlač jemně
Ať to teče
Mezi stehny
Jazykem přes prsa
A tvoje rty
Sametové
laskání
Škrábní ho
Po zádech
Ať trochu ožije
Cítíš to
Lechtání
Tam i
V podbřišku
Na srdci
Lehký zmámení
Polykáš

Zprávy z jiné společnosti

* Do Kamasutry byla zavedena osmi set padesátá osmá poloha, kdy muž je nahoře, žena také a snaží se vzniklý problém vyřešit odchodem do koupelny.

* Ortodoxní feministická buňka Žeňka podala do Štrasburku stížnost. Po projednání nejvyššího soudu bylo stížnosti vyhověno. Od 4.8.2011 je povinností mužů být také deflorováni. Co si pod tím představit nikdo netuší.

* Evropská unie projednává novelu zákona o svobodě slova. Dle návrhu se má za poslední tečku dodat dvojtečka. Analytici varují, že to změní význam zákona, což bude mít nedozírné následky.

* Sexshopy hlásí zvýšený odbyt vibrátorů typu RJ 489. Prošetřením případu redakce došla k závěru, že se nakoupené vibrátory používají k zacpání děr v rodinných rozpočtech.

Dětské okénko

Plakat nad rozlitym mlékem se nedá, dětičky milé, ve škole vám to stejně řeknou už v první třídě, tak proč se to nedozvědět v kulturním časopisu AK-29. Jistě hodnotnější médium. Nedonesl vás čáp, ani vrána, nebyly jste vysoustruženi, ani koupeni v hračkářství. Vaše existence se započala souloží. Zcela prostým prahnutím vaší matky po vašem otci, nebo spíš vašeho otce po vaší matce. Je možné, že jste vznikly nedopatřením, jen díky tomu, že vaši matku necitlivě nepoučili jak si zavést poševní kroužek, možná netušila, že existuje antikoncepční podkožní implantát. Možná, že vaši rodiče jen spoléhali na neplodné dny, které ve výsledku byly plodnější než celý zbytek jejich života. Možná to byli jen blbci, kteří si řekli – ale proč ne, zkusíme to. Ať tak, či tak, vznikly jste díky, nebo kvůli, souloží. Není to příliš líbivé, natož hygienické, přinejmenším je to ale příjemné. Pro rodiče ovšem, ne pro vás. Jo a, Ježíšek také není. Když už bořit, tak všechno.

Hudební prozření aneb co v rádiu neuslyšíte i kdybyste se na uši stavěli

Japonské čpění filmové dovolím si přehnat i do čpění hudebního. Japonci jdou z extrému do extrému. Přílišnou násilnost, snad až exploation, vyvažují nesnesitelnou růžovostí, která mlátí do uší tak nesnesitelně, až je to krásné. Zpěvačka [Satomi Koorogi](#) má hlásek daleko přesahující směšný rozsah konipáska. Její infantilností postižená osobnost vyvolává v člověku až mrazení. Něco takhle obludně růžového, něco takhle přisprostle roztomilého nemá v hudebním odvětví obdoby.

Při poslechu takové hudby je dovoleno, ba přímo vyžadováno, cumlat žužu, usmívat se nezdočným šklebem a toužit potajmu po jemném zacházení. Škola krásy vprostřed ohavnosti je vyvažovacím kontinentem pro zachování zdravého rozumu. Odrazit se od skákadla a zavřít vzduchem. Kolenem zběsile rozhánět vílečky s křídélky, prsty trhat ouška králíčkům. Jak jinak, růžovým. Sexualita takové hudby je skrytá. Ale o to víc intenzivní. Stačí zavřít oči, zasnít se. Sexuální bohyně, ta nádherná, nutně připitomělá, sklánějící se nad tělem muže, zadělaného neuvěřitelným množstvím žužu, pronášející ústy něžné : Miau, miau. Inteligence u ženy není vzrušující, je krásná, je nádherná, ale není vzrušující. Analyzovat by měl muž, žena by měla dělat jen miau, miau. Rozhovor by asi vázl, ale ta sexuální síla, ta by muže pohltila beze zbytku. Saomi Koorogi a její přenádhermé [Uchi ga Ichibana](#).

Postupující pokleslost v hudbě

S láskou se vymetá hůř než s přestárlou prostitutkou. Kde dřív hřímal cit, teď dodýchává jeho napodobenina. Nutno poznamenat, že napodobenina dost laciná. Umění bylo, je a jistě bude nejdůležitějším vyjádřením lásky. Začneme tím co bylo.

Láska vyjadřovala se v umění jemně, tak jak si to zaslouží. Potajmu se plížít a jen jedním okem zahlédnout tu [krásu](#) z které se člověku udělá knedlík v krku. Odpadne touha mstít se, ničit, hnát se za kariérou a nastane stav, který je a má být člověku vlastní, [stav lásky](#).

Bezmyšlenkovitého úsměvu. [Krásného úsměvu](#).

Ale společnost se žene dál. Jako stádo otravného dobytka. Nahnat do klecí. Nahřát jateční pistole a postupně, za bujarého řehotu, [odstřelit v člověku člověka](#) a nechat v něm jen tlející prázdnotu.

V hudbě se mohli přizívit úspěšně básníci. Co by ne? [Text byl součástí](#) produkce. Byla povolena metafora, ta slovesná pomůcka k probuzení imaginace.

Ale novodobý kurz v hudbě se vrhnul k vymícení textu jakožto tvora zcela obtěžujícího. Básníkům byla pera zabodnuta do hrudi a textů se ujali neúspěšní produkční porna, do hudby se začali najímat [prostitutky](#) s gangstery. Za poselství zvolila se plytkost a sebežerná všežravost. Láska, tolikrát vyzdvížená básníkem, se začala dusit pod nánosy použitých kondomů a zcela zvířecího výběru partnera k souloží. Její hodnota byla zaprodána bohapustému [polykání spermatu](#). Místo kytice růží byla uctěna bičem a Venušiny kuličkami.

Dětství bylo odhozeno za účelem zvýšení [prodeje prázdnoty](#).

Kam se poděje lidstvo, když si dovolilo pohrdnout láskou. Jediným citem, který z něho ještě lidstvo dělal. Vždyť z lásky mohlo se i vraždit, teď už se vraždí jen ve jménu lásky. Už se nepere se stavem, se skutečností, ale s prázdňím pojmem. Pouze s pojmem.

Novověk, historická epocha, skončil a nastává věk pojmu. Tak tragicky prázdňích a ubohých.

Každý detail je důležitý. Po spojení detailů před člověkem vyvstane celek. Celek této doby ve mně vyvolává záduchu.

Sexuální výchova ve školách

[Tak nám zabili zdravý rozum](#), řekla by posluhovačka, kdyby ještě nějaké bylo. Do škol jde sex. To, co by se mělo odbýt doma, za asistence citlivého přístupu, přebírá stát. Ta mnohotvárná instituce na zdání svobodného rozhodování.

Je na obludném učiteli, aby mainstreamem zneužitě duši dítěte, vysvětlil, že poševní kroužek se zavádí na tři týdny, že koitus je spojení ženy a muže, popřípadě muže a muže, ženy a ženy, či, což už zavání pornografickou matematikou, muže, muže, muže, muže a ženy. Kombinací je spousta.

Dobře, přimhouřit oko. Dozvědět se to musí. Ale nastává ale. Jako praktická cvičení jsou do škol zaváděny metody typu : Kdo z vás, mládeži, již má pubické ochlupení? Kdo z vás již onanoval? Kdo z vás menstruoval? Což jsou otázky zcela otupěle ponižující, vyvolávající v mládeži, doposud neochlupené, otázky typu : Má smysl žít, když na mém ohanbí neroste jediný chlup? Opravdu se musí učit něco, co je lidská přirozenost? Vždyť to páchne. Neskutečně.

Antikvářovo pojednání o...

Film jako zrcadlo, v němž můžeme vidět temnější stránky své osobnosti a podívat se sami nad sebou a nad tím jací také můžeme být. Mluvím o filmu italského režiséra P.Passoliniho SALO inspirovaného jedním z děl proslulého Markýze de Sade 120 Dní Sodomy, což je vlastně poněkud morbidnější přehled sexuálních deviací demonstrovány s fascinující silou, která nám může mnohé napovědět o vlastních skrytých přáních a je věru užitečně vědět jak na tom jsme. Mně samotnému film znechtivil sex alespoň na několik měsíců a znechtivil jsem se i sám nad sebou neboť jsem zjistil, že v znásilňování je skrytý půvab, ale to vůbec neznamená, že bych takové věci nějak chválil či obhajoval. Pouze jsem vám uvedl, jak na mne ten film zapůsobil a v podstatě se nic nestane, když ho nevidíte.

Soutěž...

Kdo je autorem citátu „*Žmolek z prdele statného drvoštěpa má větší cenu než celá dnešní česká inteligence.*“

Pište odpovědi na e-mail info@kacur.cz

Z odpovědi bude vylosován jeden šťastlivec, který obdrží hodnotnou, hmotnou cenu.